



Dragii mei frați și surori în credință,

Bine ați venit! Vă mulțumesc că v-ați făcut timp să veniți astăzi la această seară informativă despre lucruri importante care se petrec în biserica noastră.

Aș dori să vă vorbesc despre un punct al conceptului de "însărcinare spirituală" care a rămas până acum neclarificat. Este vorba despre numirea într-o slujbă spirituală a femeilor.

Dar de ce ne preocupă această temă?

Făcând o retrospectivă, vedem următoarele: în timpul activității sale, apostolul patriarh Fehr a impulsionat foarte mult aprofundarea și explicarea învățăturii Bisericii Nouapostolice. Ap. patriarh Leber a continuat aceste eforturi, astfel că în timpul activității sale, am reușit să dezvoltăm conceptul despre biserică și sacramente. Rezultatul acestor strădanii comune a fost lucrarea "Catehismul", pe care am publicat-o în anul 2012.

Totuși, conceptul de "însărcinare spirituală" nu este tratat în această lucrare decât în parte. La Adunările de apostoli districtuali din 2014 și până în prezent, frații s-au preocupat de anumite puncte rămase neclarificate, printre care și de întrebarea, ce este o însărcinare spirituală. Ce are loc la numirea într-o slujbă spirituală? Care este structura funcțiilor de conducere propusă de biserica noastră? Răspunsurile vi le-am prezentat în luna aprilie 2019. Iar în același an de Rusalii, regulile au intrat în vigoare.

După ce am clarificat CE și CUM sunt însărcinările spirituale, a mai rămas să răspundem la întrebarea CINE. Până în prezent, în biserica noastră nu sunt numiți decât bărbații. În scrierile noastre nu există o explicație bazată pe învățatură. Iată de ce se naște întrebarea, dacă această regulă sau restricție tradițională este corectă. Bineînțeles că răspunsul la această întrebare teologică nu-l pot da nici dezbaterile obișnuite ale oamenilor din societatea noastră și nici Constituția unei țări. Răspunsul nu poate fi găsit decât printr-o analiză adecvată a Bibliei.

Înainte de a privi mai îndeaproape aceste lucruri, aș dori să vorbesc despre un aspect al conceptului de "însărcinare spirituală", care se va dovedi a fi important pe parcursul explicațiilor. Însărcinarea spirituală cuprinde atât împuternicirea, cât și însărcinarea.

- împuternicirea este autorizația pe care o primește slujitorul de a predica Evanghelia și de a oferi sacramentele în numele lui Dumnezeu, ca și Sfântă Treime. Împuternicirea se bazează pe învățătura bisericii noastre și este general valabilă.
- însărcinarea reglementează aspectele legate de spațiul și timpul în care poate fi exercitată împuternicirea. Însărcinarea unei slujbe bisericesti ține de regulile de ordine din biserica noastră, de situația respectivă.



Ce vrea Dumnezeu?

Iată care este cea dintâi întrebare pe care trebuie să ne-o punem. În relatările despre facerea lumii este vorba despre cum îl vede Dumnezeu pe om. Există două relatări diferite de care trebuie să ținem seamă.

În cea dintâi relatare despre crearea lumii, Dumnezeu îl face pe om "după chipul și asemănarea Lui" și anume, foarte clar, ca "bărbat și femeie". Prin urmare, de la început, ambele sexe sunt asemenea lui Dumnezeu. Bărbatul și femeia, deci "omul", sunt amândoi deopotrivă după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Amândoi au o relație identică cu Dumnezeu. Bărbatul și femeia primesc amândoi aceeași sarcină, aceea de a crea, deci, de a-l reprezenta pe Dumnezeu în creație.

În cea de-a doua relatare a facerii lumii, Dumnezeu ia țărână și face o figurină. Numele de "Adam" reprezintă omul în general, fără a face vreo deosebire de sex. Din coasta acestuia, Dumnezeu face apoi un alt om, căreia îi dă numele "femeie". De abia acum este vorba despre bărbat și femeie. Facerea dintr-o "coastă" simbolizează faptul că trupurile ambilor oameni sunt de aceeași natură și ființă. Sunt făcute din același "material".

De abia după căderea în păcat apare în Biblie diferența dintre bărbat și femeie. Subordonarea unui sex față de celălalt nu face parte din facerea inițială și corectă a lui Dumnezeu. Toate acestea sunt relatate în Biblie. Dar, ce înseamnă ele pentru învățătura Bisericii Nouapostolice?

Biserica Nouapostolică ne învață că bărbatul și femeia sunt făcuți "după chipul lui Dumnezeu". Au aceeași ființă și aceeași însemnătate. Amândoi sunt chemați să "stăpânească": să ocrotească creația (lumea) și să o modeleze. Femeia și bărbatul răspund deci de aceste lucruri în egală măsură.

În urma celor prezentate până acum, se poate spune că însărcinarea spirituală și slujba în biserică și în comunitățile locale pot fi încredințate ambelor sexe.

Ce ne învață Isus Hristos?

În Evangheliile ni se relatează că Isus le-a învățat pe femei, le-a vindecat și s-a ocupat de nevoile acestora. El nu umbla numai printre bărbați, ci în jurul lui se aflau deseori și multe femei. Femeile s-au alăturat comunității ucenicilor sprijinindu-i, de exemplu, prin contribuții bănești.

Femeile l-au urmat pe Isus până la cruce. Ele au fost cele dintâi martore ale Învierii Domnului și le-au relatat ucenicilor despre cele văzute. Răspândind aceste vești, ele au contribuit substanțial ca biserica să poată propovădui Evanghelia.

Exemplul lui Hristos are o însemnătate esențială cu privire la tema "însărcinare". El a dat bisericii Sale o "însărcinare", și anume aceea de apostol. În continuare, apostolatul răspunde de alcătuirea celorlalte însărcinări spirituale.

Constatăm că Isus a chemat în jurul său numai ucenici-bărbați, cu toate că El nu împărtășea părerile ostile ale bărbaților față de femei din vremea Sa. De ce? Isus nu a argumentat și nu a vorbit niciodată despre acest lucru. De aceea, suntem nevoiți să interpretăm singuri alegerea Lui.



Am putea pleca de la premiza că alegerea Lui s-a bazat pe motive practice și cultural-istorice. La început, propovăduirea Evangheliei nu se făcea decât în sinagogi. Dar acolo nu puteau vorbi decât bărbații evrei.

Prin urmare, alegerea lui Isus are de-a face cu anumite aspecte care, conform conceptului de "însărcinare spirituală" din zilele noastre, nu țin de împluternicire, ci de însărcinare. Pentru că, nu se pune problema dacă femeile puteau primi o împluternicire, ci dacă le era permis să îndeplinească o însărcinare.

Dacă, bazându-ne pe felul cum a procedat Isus, am trage concluzia, că numai bărbații pot fi numiți în funcții bisericești, ne-am afla într-un impas: deoarece, ar trebui atunci să zicem că numai evreii pot fi numiți apostoli, pentru că Isus a chemat la el numai evrei, sau că numai cei care l-au însoțit pe Domnul pot fi apostolii Lui. Dacă am gândi astfel, atunci ar însemna că Pavel nu ar fi putut fi apostol. De asemenea, ar trebui să ne îndoim de reparația însărcinării de apostol în ultimii 190 de ani.

Ce putem învăța din aceste lucruri, legat de întrebarea de azi? Isus nu a făcut nici un fel de afirmații despre această temă, adică dacă în biserica Lui, li se pot transmite și femeilor însărcinări spirituale, sau nu. Din exemplul dat de Isus, nu putem vedea dacă este posibilă numirea femeilor, sau nu. Iată de ce, nu există reguli sau îndrumări obligatorii, de care biserica să poată țină seama.

Dar să reținem următoarele: nici cuvintele și nici faptele lui Isus nu ne oferă motive clare de a acționa împotriva voinței lui Dumnezeu, cea de a face lumea bazată pe egalitatea dintre bărbat și femeie.

Ce ne învață epistolele apostolilor?

Întrebarea aceasta constituie etapa următoare pe drumul nostru de cercetare a Bibliei. În Noul Testament există afirmații controversate, astfel că nu se poate desprinde nici o indicație.

Pe de-o parte, aflăm despre participarea intensă a femeilor la munca misionară, la viața comunității și la desfășurarea serviciilor divine. În deosebi în comunitățile unde se ducea Pavel, femeile au jucat un rol important: ele aveau funcții de conducere în comunitate și participau foarte activ la propovăduirea Evangheliei printre păgâni.

De exemplu în "Epistola lui Pavel către Romani" (Romani 16, 1 și 3), se spune că o femeie numită Fivi, îndeplinea slujba de diaconiță, iar Priscila, împreună cu soțul ei, conduceau o comunitate care se întâlnea în casa lor. Iar din "Întâia epistolă a lui Pavel către Corinteni" reiese clar că femeile erau la fel de active ca și bărbații la serviciile divine: se rugau și vorbeau cu cuvinte profetice. Această "cuvântare profetică" avea o sarcină asemănătoare cu cea a predicii, și anume de a "transmite Evanghelia".

Pe de altă parte, întâlnim mai târziu mărturii biblice opuse ca sens, conform cărora le era interzis femeilor să participe activ la viața comunității. În felul acesta, participarea lor la activitatea misionară devenise imposibilă. Aceste mărturii se află în deosebi în epistolele pastorale (Epistola întâi și a doua a lui Pavel către Timotei și Epistola lui Pavel către Tit). Acolo se vorbește de asemenea despre porunca de a tăcea, pe care trebuiau să o respecte femeile. Argumentul era că păcatul a venit în lume prin Eva. Dar în Epistolele lui Pavel citim exact opusul, și anume, că Adam, sau omul, este răspunzător pentru păcat.



Puținele afirmații potrivnice din epistolele pastorale se referă la diferitele activități din comunități. Prin urmare, conform conceptului nostru de "însărcinare spirituală", ele nu au legătură cu împuternicirea, ci cu însărcinarea. Fragmentele respective nu au o bază teologică, ci sunt legate de aspectele temporale și sociale din acele vremuri.

De aceea, pentru Biserica Nouapostolică este clar următorul lucru: cele câteva afirmații din epistolele Noului Testament, care se opun activității active a femeilor la serviciile divine și în comunități, nu constituie argumente suficiente pentru a exclude femeile de la numirea într-o slujbă bisericească.

Ce ne învață biserica?

În comunitățile catolico-apostolice și în cele nouapostolice au existat femei care au fost diaconițe. Se presupune că diaconițele nouapostolice nu au fost numite în funcție, ci au primit de asemenea o binecuvântare specială, la fel ca în comunitățile catolico-apostolice. Până în anii 1950, diaconițele au activat în special pe linie de îngrijire a sufletelor și de sarcini caritative. Apoi, tradiția aceasta a fost întreruptă și a luat sfârșit, fără nici un motiv.

În vremurile care au urmat, problema numirii femeilor în diferite slujbe spirituale a fost tratată cu mari rețineri, fiind menționată cel mult numai în trecut. Până în prezent, apostolatul nu a făcut nici un anunț oficial și bazat pe învățatură cu privire la subiectul "Femeia și însărcinarea spirituală", adică numirea ei într-o însărcinare spirituală.

Iată acum concluzia la care am ajuns.

În urma analizei textelor biblice, reiese clar următoarele:

- femeia și bărbatul au aceeași însemnătate și aceeași sarcină înaintea lui Dumnezeu. Cunoașterea acestui lucru reiese din facerea lumii.
- nici Isus Hristos, nici învățătura apostolilor și nici propriile noastre tradiții nu ne oferă motive întemeiate pentru a nu le putea transmite și femeilor diferite împuterniciri.
- ceea ce le-au împiedicat pe femei să îndeplinească însărcinări spirituale au fost numai condițiile externe.

Ce înseamnă acest lucru pentru noi?

Explicația doctrinală se bazează pe două coloane: natura omului și nevoia lui de a fi mântuit.

În ceea ce privește natura omului, am aflat totul din facerea lumii: bărbatul și femeia sunt amândoi făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Au aceeași valoare și importanță și au primit de la Dumnezeu aceeași sarcină.

Legat de nevoia oamenilor de a fi mântuiți, constatăm următorul lucru: bărbatul și femeia sunt păcătoși și au în egală măsură nevoie de harul lui Dumnezeu. Isus Hristos a murit și pentru bărbați și pentru femei. Iar mântuirea pe care a dobândit-o, este valabilă pentru amândoi, femeie și bărbat.

Deci: oamenii trebuie și pot să primească mântuirea, indiferent de sexul pe care îl au. Oare, acest lucru nu înseamnă, deci, că oamenii pot să transmită mântuirea prin cuvânt și sacrament, indiferent de sex?



Răspunsul îl găsim în Epistola apostolului Pavel către Galateni: "nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod" – iar acum urmează o idee foarte importantă – "nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus." (Galateni 3, 28) Cuvânt și sacrament, biserică și însărcinare, totul este în Hristos. Iar în Hristos, nu contează nici bărbatul, nici femeia, ci doar omul.

Hotărârea

Apostolatul poartă răspunderea de a lua o hotărâre pentru viitorul bisericii. Isus Hristos le-a transmis apostolilor împuternicirea de a reglementa și organiza viața comunității. Slujba lui Petru presupune totodată și împuternicirea apostolului patriarh de a explica cunoașteri și învățături noi, bazate pe afirmațiile biblice.

La Adunarea cu apostolii districtuali am purtat discuții foarte detaliate și intense, sfătuindu-ne și evaluând răspunsurile tuturor apostolilor. În urma acestor discuții, vă anunț următoarele:

În baza egalității existente între sexe, apostolatul – adică apostolii împreună cu apostolul patriarh – hotărăște, că li se pot încredința și femeilor împuterniciri de slujbe bisericesti.

Lucrul acesta înseamnă următoarele:

- femeile vor putea fi numite în toate treptele de slujbe bisericesti sau însărcinări spirituale
- femeile vor putea primi însărcinări spirituale și vor putea fi numite să îndeplinească funcții de conducere, de la nivelul comunității, până la cel al întregii biserici.
- însărcinările spirituale vor putea fi transmise femeilor pretutindeni unde acest lucru este acceptat de societate și de comunitate.

Dați-mi voie să mai amintesc câteva puncte, pe care le consider foarte importante:

- atât pentru bărbați, cât și pentru femei, este valabil același lucru: Dumnezeu este cel care-l cheamă pe om în slujbă, nu omul.
- astfel, este interzis să se stabilească o anumită cotă de însărcinări spirituale sau de anumite trepte separat pentru bărbați, sau pentru femei. Singurul lucru hotărâtor este voia lui Dumnezeu, nu cea a omului.
- la numirile în slujbe bisericesti se va ține seama, pe de-o parte, de necesitățile comunității, ale districtului, sau ale bisericii teritoriale și, pe de altă parte, de talentele și competențele posibililor candidați. Lucrul acesta este valabil atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Și la orice treaptă de însărcinare spirituală.

Cum vom proceda în continuare?

Regulile acestea vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2023. Nu înseamnă, însă, că este obligatoriu să se înceapă numaidecât și pretutindeni cu numirea de femei în slujbe bisericesti. Vom avea grijă, la fel ca și până acum, ca numirile să fie efectuate cu multă atenție.



Dumnezeu este cel care alege pe cineva ca să primească o slujbă bisericească. Darurile sau talentele iau naștere și se dezvoltă în mijlocul comunității și pentru comunitate. Acolo unde se observă anumite daruri, va crește și nevoia de a le pune în slujba lui Dumnezeu și a comunității. Sarcina noastră este să recunoaștem această dezvoltare și să transpunem darurile, în slujbe spirituale. Pentru aceasta este nevoie de timp și de multe rugăciuni.

Sunt conștient că această hotărâre constituie o schimbare însemnată în tradiția noastră. Mi-e totodată foarte clar că s-ar putea să aveți multe întrebări, poate legate de conceptul în sine, poate cu privire la felul în care se va proceda concret, pe viitor.

Bineînțeles că ne-am gândit și la problema hainelor pe care le vor purta femeile numite în slujbe bisericești: se prevede ca femeile să poarte haine alb/negru, decente, adaptate la specificul regional.

Vom răspunde la toate întrebările: prin căile noastre mass-media, la cursurile de formare, sau prin dialoguri.

Ne ocupăm deja în acest sens:

- va apărea în curând un număr special al "Foi îndrumative" cu tema "Transmiterea împuternicirii și însărcinării de slujbe bisericești la femei"
- explicațiile de astăzi vor fi publicate într-o formă simplificată pe portalul nostru de internet și în publicațiile bisericii
- în plus, la nivel de biserici teritoriale, sunt prevăzute instructaje pentru slujitorii cu funcții de conducere, după care se vor organiza evenimente cu prezentarea acestui material, pentru cei interesați.

Dragi frați și surori, vă rog să le oferiți responsabililor cu aceste probleme din biserica voastră locală un răgaz, pentru a-și putea însuși corect toate detaliile. Până astăzi, numai apostolii au studiat toate aceste probleme, căci apostolatul este cel care a luat această hotărâre. Consider că este o hotărâre extrem de importantă, și doresc să o cunoască toată biserica.

Iată ce am vrut să vă comunic. Vă mulțumesc călduros pentru atenție și răbdare, atât astăzi cât și în lunile precedente. A fost important să ne facem timp, spre a clarifica acest punct însemnat. Răspunsul de azi este rezultatul unor reflecții laborioase, pe baze teologice și spirituale, nu o simplă reacție în urma presiunii făcute de societate.

Este calea noastră bisericească: am elaborat Catehismul, am reflectat asupra bisericii, a sacramentelor și acum asupra însărcinării spirituale. O parte din aceste reflecții o constituie tema "Femeile și însărcinarea spirituală". Toate aceste cugetări ample și profunde asupra însărcinării spirituale, din perspectiva credinței, ne-au îndemnat să luăm hotărârea citată.

Vă mulțumesc din inimă pentru timpul acordat și pentru încrederea voastră.

Iar acum vă doresc tuturor binecuvântarea lui Dumnezeu și în continuare multă bucurie în slujba Domnului și Maestrului nostru Isus Hristos!

Drum bun și să ajungeți cu bine acasă. La revedere!